

ΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΗ

Πᾶσα αἴτησις δεκτὴ ὑπὸ ἰδιαιτέ-
ραν συμφωνίαν.

Αἰτήσεις ἀπυθοντείας:
Εφτμ. « Ἀνάστασις » Ἀργεστολίον.

Συγτάκτης
Μ. Σ. ΑΝΤΥΠΑΣ

Τιμῶνται λεπτὰ 10.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ

Ἔτος . . . Δραχ. 10.

Ἀλλοδαπῆς Φραγ. 10.

Ἐνδίδεται κατὰ Σάββατον

Ἡ Ἑλλάς πένθει! λαε σωσον την πατρίδα! ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ!

Ἀπὸ τὸ ἐν ἄκρον τῆς Ἑλλάδος μέχρι τοῦ ἄλλου,
καὶ ἀπὸ τὸν πρῶτον Ἕλληνα πολίτην μέχρι τοῦ τελευ-
ταίου, μία φράσις ἀντηχεῖ « κατάρρα στοὺς δολοφό-
νους! »

Πᾶσαι αἱ γωνίαι τῆς Ἑλληνικῆς Γῆς καὶ πᾶσαι
αἱ Κοινωνικαὶ τῆς τάξεως ὁμοίαν ἐνεδύθησαν φορεσιὰ
« τὴν κατὰμαυρὴ καὶ ἀραχνιασμένη ».

Αἱ στῆλαι τοῦ Ὀλυμπίου. Διὸς τρέμουσι, καὶ ὁ
Παρθενῶν δακρύει, πένθουν τὰ ὄρη καὶ αἱ κοιλάδες καὶ
αὐταὶ αἱ κυπάρισσοι γονατίζουν πρὸ τῆς παμμεγίστης
καὶ ἀπιστεύτου συμφορᾶς ἣτις ἐπλήξε κατάκαρδα τὸν
δυστυχῆ Γέροντα! βαθύτερον ὅμως τὴν ἀπέλπιδα καὶ
τὴν παντλήμονα Ἑλλάδα!

Διατὶ λοιπὸν ὁ τόπος πόνος καὶ τὸ τόσον πένθος;
πῶς εἶνε δυνατόν ὁ θάνατος, ἔστω καὶ ὁ βίαιος, ἐνὸς
Ἕλληνος, ἔστω καὶ τοῦ πρώτου καὶ μεγίστου, νὰ ἐπι-
φέρει τὴν συμφορὰν καὶ νὰ προκαλέσῃ τὰς βαθείας
οἰμωγὰς καὶ τοὺς ἀκρατήτους γόους ὅλης τῆς Ἑλλά-
δος;

Δὲν ἀπέθανον ἄραγε καὶ ἄλλα τέκνα ὑπέροχα καὶ ἀ-
γαπητὰ τῆς Πατρίδος ἀμέσως ἢ ἐμμέσως διὰ βιαίου καὶ
σκληροῦ θανάτου; διατὶ, ἐντούτοις, δὲν ἐπροκάλεσαν
τὸ βαθύτατον τοῦ πόνου αἰσθημα καὶ τὴν ἀπέραντον
τῆς ἀπωλείας συναίσθησιν ἣν προκαλεῖ σήμερον ὁ θάνα-
τος τοῦ Θεοδώρου Δηλιγιάννη;

Δὲν ἐδολοφονήθη ὁ Καποδίστριας, δὲν ἐδολοφονήθη
ὁ Κωσταντάκης, δὲν ἐρονεύθη ἐμμέσως καὶ βραδέως
ὁ δυστυχῆς Γρικοῦπης;

Πῶς τὰ θανατηφόρα ἐκεῖνα τραύματα δὲν προῦξένη-

σαν τὸ ἰλιγγιώδες ῥίγος καὶ τοὺς ἀπελπιστικὰς ὀδυρ-
μοὺς καὶ κοπιετοὺς οὖς προῦξένησε τὸ τραῦμα τοῦ ἀδι-
κοφονευμένου Γέροντος;

Δὲν ἦσαν ἐπίσης ἀτιμα τὰ ἐγχειρίδια ἐκεῖνα, καὶ
δὲν ἦσαν ἐπίσης βαθῆα τὰ τραύματα ἐκεῖνα, καὶ δὲν ἦτον
ἐπίσης ἀνυπολόγιστος ἡ κοινωνικὴ καὶ ἐθνικὴ ζημία τῆς
Πατρίδος καὶ τοῦ Λαοῦ;

Διατὶ λοιπὸν; πόθεν ἡ διαφορὰ αὕτη, πόθεν τὸ ἀ-
συγκρίτως ἐπὶ πλέον τοῦτο πένθος, πόθεν ἡ ἐντελής μαυ-
ρίλα καὶ ἀπελπισία ἣτις χυθεῖσα αἰφνης εἰς τὰς καρδίας
καὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ὄλων τῶν Ἑλλήνων κάμνει τὴν
Ἑλλάδα νὰ « πενθῆ βαρέως; »

Ὡ! εἶνε εὐεξήγητος καὶ φανερὰ ἡ αἰτία αὕτη:

« Τὸ βάθος τῆς καρδίας τοῦ ἀνθρώπου καθὼς καὶ
» τὸ βάθος τῆς καρδίας τῶν Λαῶν εἶνε τόσο βαθὺ καὶ
» ἀπύθμενον, ὅσον δυσεξήγητον καὶ ἀκατανόητον! καὶ
» ὅμως μέσα εἰς τὸ ἀπέραντον, ἐκεῖνο βάθος, τὸ ἀπρο-
» σπέλαστον οὕτως εἰπεῖν, εἰσδύουσα ἡ διάνοια ἐρευνᾷ!
» καὶ ἐρευνᾷ καὶ ἀνακαλύπτει, ἀνακαλύπτει ἐκεῖνο τὸ
» ὅποιον πολλάκις δὲν ἐννοεῖ! ἀλλὰ τὸ ὅποιον, ἐντού-
» τοις, τὸ ἀκούει, τὸ ψαύει, τὸ ἐγγίζει μὲ τὸν δάκτυ-
» λον τῆς συνειδήσεως! καὶ μόλις συμβῆ τοῦτο λυπο-
» θυμεῖ ἐκ χαρᾶς ἐὰν διορᾷ εὐτυχίαν! καὶ λυποφυχεῖ
» ἐκ θλίψεως, ἐὰν διῶδῃ ἀνεπανόρθωτον δυστυχίαν! »

Καὶ τρῶντι οὕτως συνέθη:

Μέσα εἰς τὸ βάθος τῆς καρδίας τοῦ Ἑλληνικοῦ Λα-
οῦ εἰσδύσασα ἡ διάνοια τοῦ Ἕλληνος ἤγγισεν ἢ μάλ-
λον ἔπιασε μὲ τὸ χεῖρ τῆς συνειδήσεως τὸ τραῦμα τὸ
ἀνίατον καὶ φοβερὸν τὸ ἐπενεχθὲν οὐχὶ εἰς τὴν κοιλίαν
τοῦ Δηληγιάννη ἀλλὰ εἰς τὴν καρδίαν τῆς Ἑλλάδος!
μὲ τὴν χεῖρα οὐχὶ τοῦ Κωστανταράκη, ἀλλὰ μὲ τὰς
χεῖρας τῶν Ἀρχόντων! τῶν Κυβερνήσεων! τῶν Ἰ-
σχυρῶν! τῶν Διεπόντων!

Ναί!

Ἄς μὴ διατρέξῃ ἀνατηρητὰ τὰ μέλη Σας, ὦ Πα-
νέλληνες, καὶ ἄς μὴ καλυφθῶσιν ὑπὸ σκοτοδενιάσεως

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ

ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

ΣΥΛΛΟΓΗ Π. ΠΑΤΡΙΚΙΟΥ

Α1.55.φ4.0014.Υ1.0018

οι ὀφθαλμοὶ Σας ἐπὶ τῇ ἀπροόπτῳ καὶ τρομερῇ ταύτῃ Καταγγελίᾳ!

Ναί!

Οἱ Ἄρχοντες καὶ αἱ διάφοροι Κυβερνήσεις—μὴδὲ τῆς τοῦ Δηληγιάννη ἐξαιρουμένης—καὶ αἱ διάφοροι Βουλαὶ, καὶ οἱ διάφοροι Διοικηταί, ἀρ' ἧς χρονολογεῖται ἡ Βασιλεία Γεωργίου τοῦ Α'. ὑπῆρξαν οἱ ἔνοχοι τῆς Δολοφονίας τοῦ Γέροντος τοῦ Μωρηά!

Ναί!

Λάβετε τὴν αἰτίαν τοῦ ἐγγλήματος καὶ ἀνατάμετέ την μετὰ προσοχῆς ὅπως ὁ ἰατρὸς ἀνατέμνη τὸ σῶμα, χωρίσατε τὰ διάφορα μέρη τῆς, τοὺς διαφόρους μεις τῆς, καὶ χωρίσατε ἕνα πρὸς ἕνα ὅλους τοὺς ἰσούς, τῆς τί θὰ ἀνακαλύψετε ἐκ τῆς ἀνατομικῆς ταύτης ἐργασίας;

Ἴδού:

Παντοῦ ὅπου εἰσδύσει ἡ μάχαιρά Σας θὰ εὕρητε τὴν πλοκὴν τῆς κατασκευασμένην ἀπὸ τὴν ἀδιαφορίαν τοῦ Βασιλέως ἀπὸ τὴν κακοδιοίκησιν τῶν Κυβερνήσεων! ἀπὸ τὸ φαῦλον κομματικὸν συμφέρον τῶν Νομοθετῶν! ἀπὸ τὴν κακοήθη καὶ ἐγκληματικὴν πορείαν τῶν διαφόρων ἐξουσιῶν!

Τι ἐννοοῦμεν μὲ αὐτὰ;

Ὅτι:

Ἐάν, ἀρ' ἧς οἱ Ἄρχοντες ἀνέλαβον τὴν πρώτην φυλακὴν τοῦ Συντάγματος ὑποσχεθέντες νὰ τὸ φυλάσσωσι καὶ ἐγγυηθέντες τὴν ἀκεραιότητά του, ἐφρόντιζον νὰ τηρήσωσι τὰς ὑποσχέσεις των καὶ νὰ μεριμνῶσι διὰ τὴν ἀνελλιπῆ τήρησιν τῆς τάξεως καὶ λειτουργίαν τῶν νόμων, ὡ τότε δὲν θὰ ὑπῆρχον εἰς μὲν ἕλην τὴν Ἑλλάδα, εἰς τὸ κατακόρυφον σημεῖον ἡ κακοδιοίκησις καὶ φαυλότης καὶ ἡ κλοπῆ, εἰς δὲ τὴν Πρωτεύουσαν δὲν θὰ ἐγεννῶντο καὶ δὲν θὰ ἀνεπτύσσοντο καὶ δὲν θὰ ἐσυσσωρεύοντο ἀπὸ τὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδος οἱ παντὸς εἶδους φαυλόβιοι καὶ διεφθαρμένοι, καὶ δὲν θὰ ἴδρουν οὔτε χαρτοπαικτεῖα λάμποντα ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη ὑπ' αὐτὴν τὴν μύτην τῆς ἐξουσίας, καὶ δὲν θὰ ἔζων σωματεμπορεῖα λειτουργοῦντα καὶ ὀργιάζοντα ὑπ' αὐτὴν τὴν ἀνοχὴν καὶ ἴσως τὴν ἐνίσχυσιν (ἰδέτε ἱστορίαν Πανδώρας) αὐτῶν τῶν ἀστυνομικῶν ἐξουσιῶν!

Ναί!

Ἐάν ὅλα ταῦτα τὰ, πλησίον τῆς ῥινός τῶν Ἀρχόντων καὶ περὶ τῶν Ἀρχοντικῶν των οἰκῶν ἀπαύσως καὶ καθ' ἑκάστην συμβαίνοντα, καὶ διάτε τῆς καταστάσεως καὶ τῆς ἐκδηλουμένης λαϊκῆς ἀγανακτήσεως καὶ τοῦ Τύπου, γνωστὰ Τούτοις γινόμενα, ἠμποδίζοντο ἐγκαίρως καὶ ἐν τῇ πρώτῃ γεννέσει των, τότε δὲν θὰ μετεβάλλετο ἡ πόλις τῆς Παλλάδος εἰς κέντρον Χαρτοπαικτικῶν καὶ Δολοφόνων! Καὶ οὕτω δὲν θὰ ὑπῆρχεν Μητσέας καὶ Συντροφιά, καὶ ἐπομένως αὐτὴ ἡ ζωντανὴ μηχανὴ ἢ ὀνομαζομένη Κωσταγερακάρης δὲν θὰ ἐρόνευε τὸν δυστυχῆ Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως καὶ δὲν θὰ ἐγάμιζε μὲ αἷμα ὅλον τὸ σκελετωδὲς σῶμα τῆς πολυδυστήνου καὶ ἐγκυαλελειμμένης Πατρίδος!

Ναί!

Ἐάν οἱ Ἄρχοντες ἐφρόντιζον διὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ διὰ τὴν ἀσφάλειαν τῆς ζωῆς καὶ τῶν δικαιωμάτων τοῦ Ἑλλήνος, ὅσον φροντίζουν διὰ τοὺς Λουτρῶνας τῆς Εὐρώπης καὶ τοὺς Φαληραῖκούς περιπάτους! καὶ τὰ πρωτοχρονιάτικα παιγνίδια τῆς Ἀλεποῦς! δὲν θὰ εὕρισκοντο ἐν τῇ αὐτῇ ἀνάγκῃ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι προχθὲς ν' ἀναφωνήτωσι: « τρομερὸν! ἀπίστευτον εἶνε τοῦτο!

Ναί Ἄρχοντες! τρομερὸν εἶνε τοῦτο σήμερον! καὶ αὔριον! . . . ἴσως, ἀκολουθοῦντες τὴν αὐτὴν πορείαν τῆς ΤΕΜΠΕΛΙΑΣ καὶ ΑΔΙΑΦΟΡΙΑΣ ἀναφωνήτητε τὸ τρομερώτερον! καὶ ἴσως τὸ ΤΕΤΕΛΕΣΤΑΙ!

Ναί!

Ἐάν αἱ Κυβερνήσεις οὐδὲ τῆς ὑπὸ τὸν Δηληγιάννην ἐξαιρουμένης δὲν ὑπεστήριζον τοὺς παντοειδῆς μπράβους καὶ παληκαράδες καὶ ἀέργους ἵνα ἐν καιρῷ ἐκλογῶν καὶ πολιτικῶν ἀναγκῶν καὶ κομματικῶν περιστάσεων, χρησιμεύσωσι ὡς οἱ ὀδηγοὶ τῶν ὀχγλαγωγῶν καὶ ὡς οἱ σημαιοφόροι τῶν κομματικῶν ἐκστρατιῶν, δὲν θὰ ἰδύναντο νὰ διατηρῶνται τὰ ἀνθρωποδόρα κέντρα των μέσα στὴν ΠΟΡΝΗΝ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΑΝ τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἐπομένως ἀπὸ μικρὸν παιδίον ὁ Κωσταγερακάρης θὰ εὕρισκετο ἴσως εἰς κανὲν ἐργοστάσιον καὶ θὰ ἦτο σήμερον εἰς καλὸς ἐργάτης θαυμαστῆς τοῦ Κορδονάρχου, ἀντὶ εὕρηθις εἰς τὸ, τῇ ἀνοχῇ τῶν Κυβερνήσεων, Πανεπιστήμιον τοῦ ἐγγλήματος ὅπερ πρὸ δεκάδων ἐτῶν ἴδρυσεν ὁ κ. Μητσέας καὶ λοιποὶ, νὰ ἦναι σήμερον ἡ Ἀποτροπαία Λαιμητόμος ἢ σπαράζασα τὰ ἐντόσθια τοῦ Κακοθανάτου Παπποῦ, καὶ ἡ τραυματίσασα βαθέως τὴν ἐτοιμοθάνατον Ἑλλάδα!

Ναί!

Ἐάν οἱ Ὑπουργοὶ καὶ οἱ Βουλευταὶ δὲν ὑπεστήριζον τὰ κακοποιὰ στοιχεῖα, καὶ ἐάν, διὰ τῆς δωροδοκίας, διὰ τῶν ὑποσχέσεων! διὰ τοῦ κομματικοῦ γαλβανισμοῦ, δὲν ἐδημιούργουν κακούργους, καὶ ἐάν οἱ κατὰ καιροὺς Διευθύνται Ἀστυνομῶν καὶ Ἀστυνομοὶ, ἀρ' ἐνὸς ὑπακούοντες εἰς τὰς ἀπαιτήσεις τῶν μεγάλων τούτων κομματάρχων, καὶ ἀρ' ἐτέρου εἰς τὰς « ἀβάντας ποῦ ἐτραβούσανε καὶ ἀπὸ τὰ Χαρτοπαικτεῖα καὶ ἀπὸ τὰ Πορνεία » δὲν ἠνείχοντο τοὺς φαυλοβίους καὶ ἀέργους, καὶ ἔθετον τοὺς σωματεμπόρους καὶ χαρτοπαίκτης εἰς τὰ μπουδρούμια ἢ ἐκτὸς τῆς Ἑλλάδος, δὲν θὰ ὑπῆρχον οὔτε Μητσέηδες οὔτε Κωσταγερακαρήδες καὶ ἐπομένως δὲν θὰ εἶχωμεν δάκρυα καὶ μαῦρα ρούχα καὶ μέλλον ἀπαίσιον καὶ σκοτεινόν!

ὦ Ταλαίπορον Ἔθνος!

ὦ Δυστυχισμένε Λαέ!

ὦ ἀξιολύπητος Ἐργατικὴ Τάξις!

Ἐάν ὁ Δολοφόνος τοῦ Δηληγιάννη ἦτο ὁ Κωσταγερακάρης δὲν θὰ ἦτο βαρὺ καὶ ἴσως αἰώνιον τὸ πένθος Σου! ἀλλὰ εἶνε αὐτὴ ἡ δημιουργηθεῖσα ἐθνικὴ καὶ Κοινωνικὴ Κατάστασις! εἶς ἡ γρήνη καὶ μαινομένη Πείνα καὶ Κακοδιοίκησις! οἱ δὲ δημιουργοὶ οἱ ἔπο-

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ

κινηται τούτων εινε ολοι οι Διοικοηντες Σας απδ του πρώτου Αρχοντος μέχρι του τελευταίου Διοικητού ;

Ω Δυστυχημένη Μάννα του Σόλωνος και του Λυκούργου. Εάν ή μάχαιρα ενός φρενοβλαβοδς έφόνευε ένα υιόν Σου τούτο θα ήτο ίσως ελαφρότατον και άπαρατήρητον τραύμα, άλλ' ό φόνος έγινετο με τας μαχαιράς των Αρχόντων και Κυβερνητών ! μεγαλομίσθων και πανισχύρων υιών Σου !

Ίδου διατι, Σύ ό Λαός αυτή ή Έλλάς, ήκούτατε την πληγήν βαθεία, και ιδου διατι βασιλεύει άπάνω Σας βαρύ πένθος !

Ίδου διατι σήμερον χάριν της κακοδιοικήτειος κηδεύει τυλιγμένον με την λευκογάλαζο σημαίαν και συνοδεύει με στεφάνους και χρυσοποικιλτον φέρετρον και με μουσικάς, και με στρατιωτικάς παρατάξεις τον Θεόδωρον Δηλιγιάννην και αύριον ! ω ! αύριον !

. . . . τρομερόν και να τδ σκεφθώμεν ! και όμως πρέπει να τδ γράψωμεν ! αύριον ;

Θά Κηδεύση την Πατρίδα ! . . . ω θεέ μου ! τυλιγμένη μετά στην γαλαζόλευκον σημαίαν της και συνοδευομένη με τας τροπαιούχους σάλπιγγας των δολοφόνων της Βουλγαρίας, και με τας υπερηφάνους σημαίας των Ρωμούων, και με τον τρομερόν και επαίσχυντον γδοῦπον των τηλεβόλων ξένων και μισελλήνων κατακτητών ! . . .

Ω ειθε ό κεραυνός να διείρχετο από του μέσου της καρδιάς μας παρά ή πένθυμος αυτή προφητεία να επαληθεύση !

Και όμως ! τδ αισθανάμεθα, τδ διορθώμεν :

Η ΕΛΛΑΣ ΠΕΝΘΕΙ ! πενθει περισσότερον διά τους μεγάλους δολοφόνους ! παρά διά τον δολοφονηθέντα !

Η ΕΛΛΑΣ ΠΕΝΘΕΙ ! πενθει περισσότερον διά τδ μέλλον ! παρά διά τδ παρόν.

Και ή σωτηρία πόθεν ; **Δαε σῶσον την Πατρίδα ! ΕΙΝΑΙ ΚΑΙΡΟΣ !**

Τ Ο Ψ Ω Μ Ι .

Έβαρύνθημεν να γράψωμεν διά τδ ζήτημα τούτο διά τδ όποιον ήλπίζαμεν ότι και οι κ. Φουναρέει θα εύρισκον διόρθωσιν, και αι οικείαι έξουσίαι θα έδιδον προσοχήν τήσση, όσην τουλάχιστον δίδουσι διά τας ουχί πολύ σημαίας και σεβράς διασκεδάσεις των !

Διά τελευταίαν φοράν βροντοφωνώμεν ότι τδ ψωμί σχετικώς προς τας άγοράς Αθηνών—Πατρών—Κερκύρας κτλ. εινε ακριβότερον, προς δε ένταῦθα εινε αλάσσο και άψετο.

Έκτός δε τούτου ένταῦθα οι παραγωγείς του ψωμιού έχουν τας έξής εθολίας :

α' Πληρώνουσι πολύ μικρόν ένοίκιον και πολύ μικρόν ήμερομίσθιον.

β' Πληρώνεται πολύ μικρός τόκος άπάντων των κεφαλαίων άτινα άντιπροσωπεύουσι αι μηχαναί και ή διαστεινή

του Κτηρίου, γνωστού ύψος ότι τούτο συνέβη ένεκεν της πτώσεως των ιδιοκτητών τούτων.

γ' Έν ταις καταστήμασι τούτοις πωλδύνται και τσος άλλα είδη ώστε μόνη ή ώφέλεια εκείνων ήδύνατο να ικανοποιή άρκούντως τους Κους τούτους έκμεταλλευτάς, οι όποιοι, λεχθήτω έν παρόδῳ, εινε έντροπή και κατασχύνη δι' αυτούς, να ζητούν ένῶ εινε πούσιαι και έχουν Δουρικά μέγαρα, να ζητούν να κάμουν άνάκτορα άπάνου από τδ πετάι του άραιμικού και κυρελασμένου Λαού !

δ' Ένταῦθα μεταχειρίζονται ξηρόν λεγόμενον προῖμα ένῶ εις τας άλλας άγοράς μεταχειρίζονται τδ χλωρόν, ή δε διαφορά ή εκ τούτου προκύπτουσα ειναι 30 ο/ο εις ώφέλειαν των μεταχειριζομένων την ξηράν pasta seca !

Επομένως εάν ταχέως δεν τεθη διόρθωσις εις τδ άδικημα τούτο, δηλούμεν σαφώς και όρισμένως ότι θα προβῶμεν εις τοιαῦτα μέτρα και τοιαύτας ανακοινώσεις ώστε θα μετανοήσουν και οι μέν διά την λαιμαργίαν και οι δε διά την όλιγορίαν.

Του Κουτρούλι ό γάμος και ό λαιμοδέτης του « Ο Ρ Α Ω Φ » .

Έχομεν ένταῦθα ένα υπάλληλον όστις περι πολλού ποιείται δύο πολύτιμα πράγματα τον μύστακα και τον σκύλον του, προσέχει δε πολύ την πλοκήν του λαιμοδέτου του ήτις δυστυχώς προχθές όλίγον έλλειψε να γίνη αίτια καμιά δωδεκαριά ! Μονομαχιών ! διύτι δώσας τον λαιμοδέτην τούτον εις τον κ. Τραυλόν τον έπιλεγόμενον Γρίσσαν γα να τον μάθη να κάμνη ένα γρόγχο ! που ξεχασα πῶς διάβηλο τον λένε, και μετά ταῦτα θελήσας να άστειευθῆ, και εύρον ώς μέσον της άστειότητος ταύτης τον κ. Κουμουνοδωρον Αστυνόμον Αργουστολιου, διεμήνυσεν δι' ενός άστφυλάκιος, παρ αυτού του κ. Αστυνόμου διαταχθέντος, ότι να επιστρέψη τον λαιμοδέτην όν ό κ. Τραυλός του εκλεψεν ! φαντασθήτε, ω άγαπητοί μου, πῶς έσούφροσε τδ περίφημον γένειον του Γρίσσα και πῶς έτεντώθη τδ λιγυρόν του σώμα, και άμ' έπος άμ' έργον πηγαίνει εις τον κ. Κουμουνοδωρον εις όν λέγει « ότι τα άστεια αυτά να τα κάμνη με λωποδύτας. » Έως έδῶ εινε ή πρώτη πράξις ! λαβοῦσα χώραν εις τδ Ξενοδοχείον Βλαχούλη.

Η δευτέρα γίνεται παρά τδ κερφενειον Π. Χέληνη.

Εκει παρευρεθείς ό κ. Τραυλός με τον κ. Μ. Φραγκόπουλον ώθηδυσιν καρέκλας και τραπέζας προκλητικώς προς τον κ. Όρλώφ και Κουμουνοδωρον μεθ' όν έτυχε να κάθηται και δύο άλλοι άνθυπολογαχοί !

Έδῶ τελειώνει ή δευτέρα πράξις !

Η τρίτη πράξις αρχίζει με τον κ. Τελώνην και Λιμεναρχην οιτινες άνέλαβον να ζητήσωσιν από τον κ. Φραγκόπουλον ικανοποίησιν, έν άλλαις λέξεσι, μονομαχίαν εκ μέρους του προσβληθέντος Αστυνόμου, και με τον κ. Τσίρον άνθυπομοίραρχον και Ιατρόν Δελλαπόρτα ζητησάντων ικανοποίησιν κατά παραγγελίαν των αξιωματικών, και τελειώνει με τον κ. Νικόλ. Μαυροκέφαλον και Χαράλ. Μεταξήν οιτινες έστάλησαν εις άζτυ εις έλ μέρους του κ. Φραγγοπούλου.

Τδ δε αποτέλεσμα όλης αυτής της κωμωδίας, κατέληξε

ΙΑΚΩΒΑΤΕΙΟΣ
ΑΙΜΟΘΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΣΟΥΡΙΟΥ.

εις μίαν πλουσίαν παραγγελίαν στὰ περιβόλια τοῦ Λουζιάδου γὰρ ἔπλα θροσερὰ καὶ καταπράσινα.

Ἡ δὲ ἐντύπωσις εἰς τὴν κοινωνίαν μας εἶνε ὅτι :

Ὁ μὲν κ. Ἀστυνόμος ἔκαμνε καλλίτερα νὰ κάμνη ὀλιγώτερα ἀστεία καὶ περισσοτέραν ὑπηρεσίαν! — ὁ δὲ κ. Ὀρλώφ νὰ παύσῃ νὰ νομίζῃ ὅτι ὁ μισθὸς τοῦ τοῦ δίδομεν πρέπει νὰ χρησιμεύῃ γιὰ σκύλους γιὰ δῦκτια μουστακιῶνε καὶ γὰρ θεμέλιον μεγάλης πρῶϊκας! . οἱ δὲ κ. Ἀξιωματικοὶ θὰ ἔκαμναν ἀριστα ἂν αἰσθάνωνται μέγας! διὰ πόλεμον νὰ πάνε στὴ Μακεδονία διότι τὸ σπαθὶ καὶ τὸ πιστόλι τοῦ Ἑλλήνος διατίθεται καὶ χρησιμεύει διὰ τὴν φιλοτιμίαν! καὶ ἔτι διὰ τὴν μικροφιλοτιμίαν καὶ ἀγοραίαν! — Οἱ δὲ Μάρτυρες ἐπ' οὐδενὶ λόγῳ ἔπρεπε ν' ἀναλάβωσι τοιαύτην ὑπηρεσίαν ἧτις αἰτίαν εἶχε τὸ κομικὸν καὶ ἀποτέλεσμα τὸ γελεῖον.

Οἱ δὲ Ἀλκιμοὶ νέοι τοῦ Ἀργουστολίου νὰ ταράσσωνται ὀλιγώτερον καὶ διὰ σπουδαιότερας αἰτίας.

Ὁ δὲ κ. Διευθυντὴς τῆς Ἀστυνομίας εὐρίσκειται ἐν γνώσει τούτων; Ε! κ. Διευθυντὰ ὁ προορισμὸς Σας δὲν εἶνε νὰ περπατῆτε σὰν εχρῆ μανάχα, ἀλλὰ νὰ κἀνεταὶ καὶ κἀνενα γύρο, στὴν ἀγορὰ καὶ στὴν πόλιν!

ΔΙΚΗ ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΗΣ

Τὴν δεκάτην ἐβδόμην Μαΐου ε. ε. ἐνώπιον τοῦ Πρωτοδικείου Ἀργουστολίου διεξήχθητο δίκη ἐκ μέρους τῆς κ. Ἑλένης Ἀννίνου Καβαλιεράτου ὡς κληρονόμου ἐκ διαθήκης τοῦ ἀποβιώσαντος συζύγου της Καίσαρος Φωκᾶ κατὰ τῆς κ. Ἀριάδνης Καραντινοῦ εἰς ἣν ὁ ἀποθανὼν Γερασῖμος Α. Φωκᾶς κατέλιπε δι' ἰδιογράφου Διαθήκης τὴν ἐπικαρπίαν τῆς περιουσίας του, καὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων Κεφαλληνίας εἰς ἃ μετὰ τὸν θάνατον τῆς Ἀριάδνης Φωκᾶ περιέρχεται ὀλόκληρος ἡ περιουσία αὐτή:

Ἡ ἐνάγουσα αἰτεῖ τὴν πληρωμὴν 700,000 δραχμῶν ἃς δὲ συγχυρίζεται ὅτι ὁ σύζυγός της εἶχε λαμβάνειν παρὰ τοῦ Γερ. Φωκᾶ ἐκ πωλήσεως πλοίων Σκλεπίων κλπ.

Κατὰ τὴν διεξαγωγὴν τῆς δίκης πληρεξούσιοι δικηγόροι παρέστησαν τῆς μὲν ἐναγούσης ὁ κ. Διονύσιος Ν. Σπινέλλης καὶ Παναγῆς Ἀννίνος Καβαλιεράτος, τῆς δὲ ἐναγομένης καὶ τῶν Φιλανθρωπικῶν Καταστημάτων ὁ κ. Κ. Γεράκης καὶ ὁ κ. Διον. Γ. Σπινέλλης.

Μετὰ τὴν ἐκφώνησιν τῆς ὑποθέσεως ὁ κ. Κ. Γεράκης παραλαβὼν παρὰ τῆς παρούσης ἐναγομένης ἐνεχείρησε τῶν Δικαστηρίῳ δῆλωσιν φέρουσαν χρονολογίαν μεταγενεστέρων τῶν ἐν τῇ ἀγωγῇ τῆς ἐναγούσης ἀναφερομένων δικαιοπραξιῶν καὶ γεγραμμένην καὶ ὑπογεγραμμένην παρὰ τοῦ Καίσαρος Φωκᾶ. συντεταγμένης δὲ ἐπὶ ἀναλόγου σφραγιστοῦ χάρτου, ἐξ ἧς ἀποδεικνύεται ὅτι μεταξὺ τῶν ἀδελφῶν Καίσαρος καὶ Γερασίου δὲν ὑφίστατο οὐδεὶς ἐκρεμμῆς λογαριασμός.

Αὐτὸ εἶνε τὸ ἱστορικὸν τῆς δίκης ταύτης:

Ἡμεῖς δὲ διατηρήσαντες μέχρι σήμερον διὰ τῆς ἐφορμῆς ὅσας μας πορείαν ἧτις ἤλεγξεν ἀνευ πάθους καὶ συμφοροῦτος πᾶν ὅτι ἐκοίναμεν ὡς κακὸν καὶ βλαβερὸν εἰς τὴν κοινωνίαν ὠφέλειαν δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ βροτοσφηνήσωμεν:

Κάτω τὰς χεῖρας!

Τὸ νὰ ζητῆτε ν' ἀφαιρέσητε ἀπὸ τὰ Φιλανθρωπικὰ Καταστήματα δι' ἐγγράφων ἀνατροπομένειν καὶ ἀκύρων ὡς ἐκ τῆς ὑστερας δηλώσεως τοῦ Καίσαρος Φωκᾶ, τὴν περιουσίαν τῶν Φιλανθρ. Καταστημάτων τοῦτο εἶνε πράξις σκανδαλώδης καὶ δυναμένη νὰ ὀνομασθῇ κ α θ α ρ ᾶ κ λ ο π ῆ, τοσοῦτον δὲ μᾶλλον φέρει τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς πλεονεξίας καὶ ἀρπαγῆς καθ' ὅσον ἡ ἐνάγουσα οὕσα πλουσία δύναται ἀρκούντως νὰ εὐτυχήῃ οικονομικῶς!

Ἄφστε λοιπὸν ἀνενόχλητον τὴν περιουσίαν τῶν πτωχῶν! διότι ὁ ἐνωχλῶν τὸν πτωχῶν ὑβρίζει τὴν Δικαιοσύνην, βρωμέζει τὴν Φιλανθρωπίαν, ντροπιάζει τὴν Πατριδα του! κάμνει κάτι τι πλεόν τούτων, ὠθεῖ τὰς ψυχὰς τῶν μεγαλοκάρδων κληροδοτῶν νὰ βλασημῶσι μέσα ἰστοὺς τάφους των!

« Κάτω λοιπὸν τὰς χεῖρας ».

Καὶ ἂν μάλιστα, ὡς ὁ κ. Γεράκης ἐνώπιον τοῦ Δικαστηρίου ὡμολόγησε, ἐγένετο ἀπόπειρα δωροδοκίας, ὡ! τότε Κοι Δικασταὶ δὲν εἶνε ἀρκετὸν τὸ « κάτω τὰς χεῖρας » πρέπει ν' ἀναφωνήσωμεν « μανέτες στὰς χεῖρας αἰτίνας ἀντὶ νὰ δώσουν διὰ φιλανθρωπίαν καὶ περιθάλψιν τῶν ἀδυνάτων καὶ πασχόντων τὴν ἰδίαν αὐτῶν περιουσίαν, ζητοῦν νὰ ἀρπάσουν τὴν ἀφιερωθεῖσαν τῶν πτωχῶν κληρονομίαν ».

Καὶ Σεῖς Κοι Δικασταὶ ταχέως τάχιστα δώστε μὲ τὸ πλατὺ χερὶ τῆς Δικαιοσύνης ἐν βράπισμα διδακτικῶν διὰ τε τοὺς παρόντας καὶ τοὺς μέλλοντας λαϊμάργους καὶ πλεονέκτας.

ΔΗΛΟΠΟΙΗΣΙΣ

Ἡ κ. Ἄννα Νικολετάτου γῆρα Ἰωάννου Πεφάνη ἐνεκεν τῆς πληξάσης αὐτὴν βαρείας συμφορᾶς καὶ οὕσα ἡ μόνη προστάτις πολυμελοῦς καὶ ἀδυνάτου οἰκογενείας. ἀναγκάζεται νὰ ἐπανκλάβῃ τὴν διδασκαλίαν τῆς Γαλλικῆς Γλώσσης, δηλοῦσα ὅτι ἐπὶ, σχετικῶς, μικρᾷ ἀμισθῇ ἀναλαμβάνει τὴν ὑπηρεσίαν αὐτὴν καὶ ἐν τῷ οἴκῳ της καὶ ἐν τῷ οἴκῳ τῶν διδασκόμενων:

Νομίζομεν καὶ ἡμεῖς ὅτι ἡ Φιλόπονος καὶ ἀτυχῆς αὐτὴ κυρία ἐνεκεν τοῦ ἀμέμπτου παρελθόντος της καὶ ἐνεκεν τῆς ἀδυναμίας της καὶ ἐνεκεν τῆς ἰκανότητός της εἶνε ἀξία πάσης ὑπόστηρίξεως ἐκ μέρους τῆς Κοινωνίας μας.

ΛΑ-Ι-ΚΟΝ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΡΙΟΝ

« ΑΡΓΟΥΣΤΟΛΙΟΥ »

Προσκαλεῖται ὁ Λαὸς Ἀργουστολίου σήμερον Κυριακὴν ὥραν 10 1)2 ἵνα ἀκροαθῇ τοῦ κ. Μ. Ἀντύπα θέμα ἔσεται « τὸ ψωμί ».

Τὴν παρελθούσαν Παρασκευὴν μετὰ τὴν τέλεσιν τοῦ Γενικοῦ Μνημοσύνου, ἐγένετο ἰδιαιτέρον ὑπὲρ τοῦ Ἀειμνήστου καὶ Μεγίστου Δόριζα: εἶπεν ὀλίγας λέξεις ὁ κ. Μ. Ἀντύπας μεθ' ἧς γονυπετήσαν ὅλον τὸ παριστάμενον πλῆθος περίξ τοῦ Τάφου Του, ἀνεφώνησεν « τὸ αἶμα σου ἡ μνήμη, ὦ Λαὸς καὶ ἐγδοξέ Κεφαλήν ».

ΔΗΜΟΣΙΑ ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ
ΜΟΥΣΕΙΟ ΛΗΘΟΥΡΙΟΥ